

prieš daugel metų šičia kilo pastatai,
mama sakytų: „moksleivių rūmai buvo čia mano laikais“,
bet metai ėjo, laikai prabėgo,
dabar tik renkam like'us feisbuke ant sienų.
o čia, kur tu jau atėjai, ar dar ateisi – pats žinai –
kadais darželio buvo kambariai:
čia ožys malė ir ožka pikliavojo,
o dar trečia ožkelė miltus nusijojo,
bet metai ėjo, laikai prabėgo,
neatpažintum dabar šitos vietos –
ramiai ir neramiai čia galim būti,
klausyt ir Dua lipos, ir Jaručio,
pliekt stalo tenisą ar futbolą iki nakties,
su Deimante gert arbatą ir gal ieškot gyvenimo prasmės???
žodžiu, gali ir būti, ir nebūti,
jaunu žmogumi svarbiausia būti,
gali būt vienas, o gal ir pabendraut truputį,
gali būt toks, koks nori būti,
neapsikrauk, ateik čia pasibūti.
tik įsimint tau reikia šiuos kelis laikus,
darbo dienom tave pakviesim į svečius,
duris atvėrę nuo trijų, tvarkytis imsime pusę septynių.
o jei trumpai, tai čia Erdvės istorijos pradžia,
kiekvieną kartą padedi mums kurti ją,
gal metai eis, laikai prabėgs,
bet pamatysi, bus čia tau erdvės.